Payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۳۰۴۸
سه‌شنبه / ۲۷ امرداد / ۱۴۰۵
۵ / ربیع الاول / ۱۴۴۸
18 / August / 2026

صاحب‌امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۴۳۴۳-۳۲۵۳۴۳۴۲-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۶۷/۸۰
چاپ: کارگر

غزل ۲۴۹ امروز با حافظ

ز میوه‌های بهشتی چه ذوق دریابد
هر آن که سیبِ زَنَخدانِ شاهدی نَگَزید
مَکُن ز غُصّه شکایت که در طریقِ طلب
به راحتی نرسید آن که زحمتی نکشید

غزلانه

ز شیطان بدگمان بودن، نوید نیک فرجامی‌ست
چو خون در هر رگی باید دواند این بدگمانی را

پروین اعتصامی

افق کرج اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۳:۵۷	۰۵:۲۸	۱۲:۱۰	۱۸:۵۱	۱۹:۱۰

برگه هنر زندگی در یافتن تعادل است.

آرنولد توین بی

گزارش روز

پلید مثل پاریس

اطلاعیه تازه وزارت اطلاعات درباره فعالیت دو دیپلمات فرانسوی، معنایی بسیار فراتر از یک تخلف دیپلماتیک پیدا کرده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از جام‌جم، وزارت اطلاعات اعلام کرده سربازان گمنام امام زمان(عج) در جریان رسیدگی به یکی از پرونده‌های مهم نفوذ و مداخله خارجی و هنگام اجرای دستور قضایی برای بازداشت دو متهم، از حضور غیرقانونی دو دیپلمات فرانسوی در محل یک قرار مخفی مطلع شده‌اند؛ دیپلمات‌هایی که به گفته این وزارتخانه، سوابق گسترده تخلفات و رفتارهای مغایر قوانین داخلی کشور و تعهدات دیپلماتیک داشته‌اند. پس از احراز هویت، موضوع به وزارت امور خارجه اعلام و این دو دیپلمات با حضور پلیس دیپلماتیک به سفیر فرانسه تحویل داده شدند.

بخش مهم‌تر اطلاعیه به اسنادی مربوط می‌شود که در محل این قرار به‌دست آمده است. وزارت اطلاعات می‌گوید در حالی که این وزارتخانه بدون علنی کردن تخلف دیپلمات‌ها، سرگرم تحقیق از متهمان و بررسی اسناد و مدارک کشف‌شده بود، طرف فرانسوی با هیاهوی رسانه‌ای تلاش کرد به گفته این نهاد، با فرار به جلو تخلفات صورت گرفته را بپوشاند. بررسی مقدماتی اسناد، از نگاه وزارت اطلاعات پرده از آنچه «پروژه موریانه‌ای» خوانده شده برداشته است؛ پروژه‌ای که بنابر تحقیقات اولیه، اهدافی همچون نفوذ، مداخله خارجی و بسترسازی برای اقدام فرانسه علیه استقلال کشور را دنبال می‌کرده و از طریق شناسایی افراد، برقراری ارتباطات پنهان در داخل و خارج از کشور و شبکه‌سازی با رعایت اصول پنهان‌کاری پیش می‌رفته است.

هشدار به متجاوزان

نقطه حساس‌تر اطلاعیه آنجاست که وزارت اطلاعات اعلام می‌کند در قراردادهای کشف‌شده مربوط به این پروژه، امضای سفیر سابق فرانسه در ایران مشاهده شده است. از همین رو این وزارتخانه، دولت فرانسه را مسئول پاسخگویی دانسته و از پاریس خواسته درباره آنچه «طراحی خام‌اندیشانه» توصیف کرده توضیح دهد. درواقع روایت رسمی دستگاه اطلاعاتی کشور از یک تخلف موردی فراتر رفته و از احتمال وجود یک پروژه سازمان‌یافته برای نفوذ و مداخله سخن می‌گوید؛ موضوعی که تحقیقات درباره ابعاد و جزئیات آن همچنان ادامه دارد.

لحن وزارت اطلاعات در بخش پایانی اطلاعیه نیز کم‌سابقه و صریح است.

این وزارتخانه تاکید کرده که نفوذ و مداخله آشکار در امور داخلی ایران، آن هم در زمان جنگ و خروج از چارچوب‌های دیپلماتیک، در این پروژه به اثبات رسیده است. این نهاد امنیتی هشدار داده که جمهوری اسلامی اجازه رفتارهای غیرقانونی و مداخله‌آمیز را به مهمانان دیپلماتیک خود نخواهد داد و در صورت تکرار، برخوردی درخور متجاوزین با مسببین صورت خواهد گرفت. وزارت اطلاعات همچنین به قانون سال ۲۰۲۴ فرانسه درباره جلوگیری از دخالت خارجی اشاره کرده و تاکید کرده که پاریس به‌خوبی با مفهوم و چارچوب حقوقی مقابله با مداخله خارجی آشناست.

تاریخ سیاه فرانسه

پرونده اخیر را نمی‌توان جدا از حافظه تاریخی جامعه ایران درباره رفتار فرانسه بررسی کرد. برای مخاطب ایرانی، پاریس فقط یک پایتخت اروپایی و طرف مذاکره نیست. فرانسه در چهار دهه گذشته در مقاطع مختلف از حمایت نظامی از صدام و میزبانی از تروریست‌های مخالف ایران و جمهوری اسلامی گرفته تا پرونده خون‌های آلوده، نقش لوران فابیوس در مذاکرات هسته‌ای و همراهی با آمریکا در فعال‌سازی مکانیسم ماشه، در موقعیت‌هایی قرار گرفته که با منافع و امنیت ایران در تعارض بوده است. اکنون ادعای کشف یک پروژه نفوذ با مشارکت دیپلمات‌های فرانسوی، این سابقه را برای افکار عمومی ایران وارد مرحله‌ای حساس‌تر کرده است.

پاریس: پناهگاه دشمنان و حامی صدام

فرانسه از نخستین سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی یکی از مهم‌ترین نقاط تجمع و فعالیت ضدانقلاب در اروپا بود. سازمان مجاهدین پس از خروج از ایران، مدتی در فرانسه مستقر شد و مسعود رجوی و بخش مهمی از رهبری سیاسی این سازمان در پاریس فعالیت می‌کردند. فرانسه بعدها نیز به یکی از مراکز اصلی فعالیت سیاسی این جریان علیه جمهوری اسلامی تبدیل شد. منابع ایرانی درباره حمایت پاریس از منافقین، از این کشور به‌عنوان یکی از نخستین دولت‌های غربی حامی علنی این گروه یاد کرده‌اند.

حضور رهبران سازمان تروریستی مجاهدین در پاریس و برگزاری فعالیت‌های سیاسی آنان در این کشور، تصویری را در تهران شکل داد که فرانسه را نه فقط یک دولت اروپایی بلکه یکی از بسترهای فعالیت سازمان‌یافته علیه ایران می‌دید. این تصویر زمانی با تجربه جنگ تحمیلی درهم آمیخت که پاریس به یکی از تامین‌کنندگان مهم تسلیحات رژیم بعث عراق تبدیل شد. فروش جنگنده‌های میراژ و به‌ویژه سوپراتانداردهای مجهز به موشک‌های اگزوسه، به بغداد امکان داد زیرساخت‌های نفتی و کشتیرانی ایران را در خلیج فارس هدف قرار دهد. بنابراین در حافظه تاریخی ایرانیان، فرانسه کشوری نیست که امروز درباره جامعه مدنی یا حقوق بشر سخن می‌گوید بلکه کشوری است که در یکی از سخت‌ترین مقاطع تاریخ ایران، بخشی از توان نظامی دشمن را تامین کرده.

از خون‌های آلوده تا میز مذاکرات

در کنار این سابقه سیاسی و نظامی، پرونده فرآورده‌های خونی آلوده نیز یکی دیگر از زخم‌های ماندگار در روابط دو کشور است. در دهه ۱۳۶۰، فرآورده‌های خونی آلوده وارد ایران شد و شماری از بیماران هموفیلی را به بیماری‌های خطرناک مبتلا کرد. این پرونده سال‌ها در ایران محل مطالبه و پیگیری بود و زمانی حساسیت بیشتری پیدا کرد که لوران فابیوس نخست‌وزیر فرانسه در دوره وقوع این ماجرا، سال‌ها بعد به‌عنوان وزیر خارجه این کشور در مذاکرات هسته‌ای با ایران حضور یافت.

فابیوس در مذاکرات هسته‌ای یکی از سختگیرترین چهره‌های غربی بود و فرانسه در مقاطع حساس مواضعی اتخاذ کرد که حتی رسانه‌های بین‌المللی از نقش «پلیس بد» پاریس در مذاکرات سخن گفتند. پاریس در آن مقطع بر محدودیت‌های گسترده‌تر هسته‌ای اصرار داشت و تلاش می‌کرد موضوعاتی فراتر از پرونده هسته‌ای، از جمله برنامه موشکی ایران نیز وارد محاسبات مذاکرات شود. حتی پس از برجام نیز این روند پایان نیافت. فرانسه در کنار آلمان و انگلیس، اعضای تروئیکای اروپایی، در سال ۲۰۲۵ روند فعال‌سازی مکانیسم ماشه را علیه ایران آغاز کرد و مسیر بازگشت تحریم‌های سازمان ملل را باز نمود.

این بار پای نفوذ در میان است

مرور این تاریخ به‌معنای نادیده گرفتن دوره‌هایی نیست که تهران و پاریس تلاش کرده‌اند روابط خود را حفظ کنند اما مسأله امروز چیز دیگری است. اگر یافته‌های اعلام شده از سوی وزارت اطلاعات در ادامه تحقیقات نیز تایید شود، با پرونده‌ای مواجه خواهیم بود که تفاوت مهمی با اختلافات سیاسی گذشته دارد. این بار سخن از موضع‌گیری دیپلماتیک یا فشار اقتصادی نیست. سخن از شناسایی، ارتباط پنهان، شبکه‌سازی و بسترسازی برای مداخله در داخل ایران است آن هم در شرایط جنگی و بحران امنیتی.

از همین رو اطلاعیه وزارت اطلاعات را باید بیش از یک اعتراض رسمی به پاریس دانست. دستگاه اطلاعاتی کشور عملا به دولت فرانسه پیام داده دوران استفاده از پوشش دیپلماتیک برای عبور از خطوط امنیتی ایران قابل پذیرش نیست. حالا سوال اصلی این نیست که پاریس در پرونده تازه تا کجا پیش رفته و شبکه‌ای که وزارت اطلاعات از آن سخن می‌گوید چه ابعادی داشته است؟

پاسخ این پرسش را باید در اسناد و اطلاعاتی جست‌وجو کرد که وزارت اطلاعات وعده داده در ادامه تحقیقات را منتشر خواهد کرد اما یک واقعیت را نمی‌توان نادیده گرفت: برای ایرانیانی که حمایت فرانسه از صدام، میزبانی از رهبران منافقین، پرونده خون‌های آلوده، رفتار فابیوس در مذاکرات هسته‌ای و نهایتا نقش پاریس در مکانیسم ماشه را به یاد دارند، خبر قرار مخفی دو دیپلمات فرانسوی چیز عجیبی نیست اما این بار مماشاتی در کار نخواهد بود.

دیدگاه

ایرانی‌ها چند سال سالم زندگی می کنند؟

وزارت بهداشت اعلام کرده امید به زندگی در ایران به ۸۰ سال رسیده و این عدد پیش از انقلاب ۵۵ سال بوده است. به گفته یک متخصص اپیدمیولوژی این اتفاق حاصل توسعه مراقبت‌های بهداشتی و درمانی کشور است اما مساله مهم دیگری هم وجود دارد. امید به زندگی سالم که شاید فرد ستین سالمندی را با سلامت کامل سپری نکند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از همشهری آتلاین، امید به زندگی در کشورهای توسعه‌یافته‌ای مانند ژاپن به حدود ۸۵ سال رسیده و در ایران نیز این شاخص طی چند دهه گذشته رشد چشمگیری داشته است. بر اساس آخرین آمار، امید به زندگی در ایران برای مردان حدود ۷۴ تا ۷۵ سال و برای زنان نزدیک به ۸۰ سال است؛ اعدادی که نشان می‌دهد این شاخص نسبت به سال‌های ابتدایی انقلاب حدود ۲۵ سال افزایش یافته است.

دکتر محسن شتی-محقق، متخصص اپیدمیولوژی و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران- درباره مفهوم امید به زندگی و دلایل افزایش آن در ایران توضیح داده و در عین حال به نکته مهم‌تری یعنی «امید به زندگی سالم» اشاره کرده است.

امید به زندگی دقیقا یعنی چه؟

شتی درباره مفهوم امید به زندگی می‌گوید: امید به زندگی یک اصطلاح متدولوژیک و علمی است و منظور این است که به‌طور متوسط انتظار داریم فردی که متولد می‌شود، چه میزان عمر کند. برای محاسبه این شاخص نیز از روش‌های ریاضی و آماری استفاده می‌شود.

او برای توضیح ساده‌تر این مفهوم یک مثال مطرح می‌کند: فرض کنید در پایان یک ترم تحصیلی معدل شما ۱۶ شده است؛ این به معنای آن نیست که تمام نمرات شما ۱۶ بوده‌اند. ممکن است در یک درس نمره پایین‌تر و در درس دیگری نمره بالاتری گرفته باشید، اما میانگین همه آنها ۱۶ شده است. به گفته این متخصص اپیدمیولوژی، امید به زندگی ۸۰ سال نیز به همین معناست؛ یعنی به‌طور متوسط انتظار می‌رود زنان ایرانی نزدیک به ۸۰ سال عمر کنند، اما برخی افراد کمتر و برخی بیشتر از این میزان زندگی خواهند کرد.

چرا عمر ایرانی‌ها بیشتر شده است؟

عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران افزایش امید به زندگی را یکی از نتایج توسعه نظام بهداشت و درمان می‌داند. به گفته او، در کشورهایی که نظام سلامت توسعه پیدا کرده، افراد کمتر در ستین کودکی، جوانی و میانسالی بر اثر بیماری‌های واگیر و غیرواگیر جان خود را از دست می‌دهند و همین مسئله باعث افزایش طول عمر می‌شود.

شتی درباره ایران نیز توضیح می‌دهد که طی دهه‌های گذشته توسعه قابل توجهی در حوزه مراقبت‌های بهداشتی و درمانی کشور اتفاق افتاده است. پیشرفت روش‌های تشخیص، توسعه درمان‌ها و بهبود مراقبت‌های پزشکی از جمله عواملی هستند که در افزایش طول عمر ایرانیان نقش داشته‌اند.

طول عمر بیشتر، اما نه لزوماً زندگی سالم‌تر

با وجود افزایش امید به زندگی، این متخصص معتقد است شاخص مهم‌تری نیز وجود دارد که نباید از آن غافل شد؛ امید به زندگی سالم و در توضیح بیشتر بیان می‌کند: امید به زندگی سالم در ایران به اندازه امید به زندگی معمولی نیست و بسیاری از افراد پس از ۶۰ یا ۶۵ سالگی با یک یا چند بیماری زندگی می‌کنند. بنابراین ممکن است فردی تا ۷۵ یا ۸۰ سالگی عمر کند، اما همه این سال‌ها را در سلامت کامل سپری نکرده باشد.

شتی تأکید می‌کند: هدف آینده نظام سلامت نباید فقط افزایش طول عمر باشد، بلکه باید تلاش شود سال‌های بیشتری از زندگی همراه با سلامت باشد. رعایت اصول بهداشتی، سبک زندگی سالم، فعالیت بدنی منظم و تغذیه متناسب می‌تواند به افزایش امید به زندگی سالم کمک کند؛ یعنی جامعه نه فقط بیشتر عمر کند، بلکه سال‌های بیشتری را سالم زندگی کند.

اشاره

علی الطاهر؛ نماد مقاومت

این روزها چشم همه دوستداران و محبان محور مقاومت به یک تپه استراتژیک در جنوب لبنان است؛ تپه علی‌الطاهر که دشمن صهیونیستی با کمک دولتمردان خائن لبنانی در پی اشغال آن است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از روزنامه آگاه، کانون توجه جبهه مقاومت اینک بر تپه استراتژیک علی‌الطاهر متمرکز شده است؛ جایی که اشغال آن، طرحی دیرینه در سر اشغالگران صهیونیست است و این منطقه، قلب مواضع دفاعی رزمندگان را در خود جای داده است. نگاه‌های مومنان به محور مقاومت، اکنون به تپه علی‌الطاهر در خاک لبنان دوخته شده است؛ تپه‌ای کلیدی که دشمن صهیونیستی، با همراهی عناصر خودفروخته داخلی، در تلاش برای تسلط بر آن است؛ مکانی که نماد پایداری رزمندگان مقاومت و کابوس دشمنان استقلال و عزت لبنان است. جمعه شب رژیم صهیونیستی حملات سنگین کم‌سابقه‌ای به ارتفاعات علی‌الطاهر انجام داد. رسانه عبری حدشوت بزمان نوشت: گزارش‌ها حاکی از تلاش نیروهای نظامی اشغالگر برای پیشروی در برخی نقاط منطقه علی‌الطاهر بود. همچنین آتش توپخانه و بمباران هوایی و تجاوزات جنگنده‌ها و پهپادها نیز بر فراز ارتفاعات علی‌الطاهر در جریان بود. علاوه بر اینها، هلیکوپترهای آپاچی دشمن صهیونیستی بر فراز منطقه با تیراندازی تلاش بر نابودی هر گونه مقاومت داشتند. طبق گزارش‌های واصله، دشمن هنوز نتوانسته پیشروی کند و مقاومت جانانه رزمندگان حزب‌الله سبب شکست و هزیمت دشمن صهیونیستی در ارتفاعات علی‌الطاهر شده است. بر همین اساس، دشمن صهیونیستی که از مقابله با رزمندگان حزب‌الله ناتوان بود، به شیوه مألوف، به سراغ بمباران منازل مسکونی مردم رفت و روستاهای اطراف ارتفاعات علی‌الطاهر را به شدت بمباران کرد. صهیونیست‌های کودک‌کش در روستای انصار واقع در جنوب لبنان در جنب ارتفاعات علی‌الطاهر منزلی را بمباران کردند که این بمباران، تعدادی شهید و زخمی به دنبال داشت. رسانه الجدید به نقل از مقامات رسمی مدعی شد ایران تهدید کرده در صورت حمله رژیم صهیونیستی به علی‌الطاهر وارد معرکه خواهد شد. یکی از مخالفان حزب‌الله در توییتی مدعی شد که این آخرین نقطه امنیتی حزب‌الله در جنوب لبنان است. ممکن است در آنجا مسئولین سپاه وجود داشته باشند! ایران به دنبال راه‌حل سیاسی است اما اسرائیل دنبال راه نظامی.

تحت‌نظرترین نقطه دنیا

در هفته‌های اخیر، تپه علی‌الطاهر به تحت‌نظرترین نقطه از نظر سیاسی، نظامی و اطلاعاتی در سطح منطقه‌ای تبدیل شده است؛ تپه‌ای که در زیر آن تاسیسات گسترده زیرزمینی قرار دارد و رژیم صهیونیستی آن را مرکز فرماندهی نظامی جنوب حزب‌الله و شامل تونل‌های موشکی و زاغه‌های مهمات می‌داند؛ در کنار روایاتی که معتقدند تاسیسات معروف عماد ۴ حزب‌الله در واقع در زیر این تپه قرار دارد. رژیم همچنین تخمین می‌زند که بین ۳۰ تا ۴۰ نفر از رزمندگان حزب‌الله به همراه برخی از مستشاران جمهوری اسلامی ایران در این تاسیسات حضور دارند، امری که باعث شده رژیم دستیابی به آن را به عنوان یک هدف استراتژیک ترسیم کند. البته توجه اسرائیل به این منطقه با تجاوزات اخیر آغاز نشده است؛ چرا که از زمان آتش‌بس در سال ۱۴۰۳، این منطقه به هدفی تکرارشونده برای شناسایی و پرواز مداوم پهپادها و کوادکوپترهای دشمن تبدیل شده بود. حتی اسرائیل در یک نوبت تلاش کرد با استفاده از مزدوران روی زمین به این تاسیسات دست یابد و ورودی‌ها و ماهیت استحکامات اطراف آن را کشف کند. اما مقاومت توانست این گروه را شناسایی و تلاش آنان را ناکام بگذارد. با برقراری توافق آتش‌بس فعلی، دشمن اسرائیلی این منطقه را در زمره مناطق امنیتی قرار داد که باید تحت کنترل امنیتی‌اش باقی بماند اما چالش واقعی پیش روی ارتش اسرائیل این است که با وجود محاصره شدید آتشباری و اطلاعاتی، رزمندگان مقاومت همچنان در داخل شبکه تونل‌ها و استحکامات زیر این ارتفاعات حضور دارند. طبق روایت رژیم، قرار بود سرنوشت کسانی که در داخل تاسیسات باقی مانده‌اند بر اثر محاصره مداوم حدودا سه هفته‌ای و قطع آذوقه و آب، با مرگ یا تسلیم یکسره شود. با این حال، این سناریو محقق نشد و ارتش اسرائیل را در برابر یک معضل تحلیلی قرار داد: چگونه همچنان حضور مقاومت در مکانی که فرض بر محاصره کامل آن است ادامه دارد؟ خود روایت‌های اسرائیلی در پاسخ به این پرسش دچار تناقض می‌شوند؛ گاه از عناصری سخن می‌گویند که شبانه از میان شکاف‌های محاصره نفوذ می‌کنند؛ گاه از امدادرسانی با پهپادهای کوچک خبر می‌دهند و گاهی نیز اعلام می‌کنند که تاسیسات از نظر نظامی سقوط کرده و آنچه باقی مانده صرفا بقایای نمادین مقاومت است. در میدان، این منطقه شاهد تنش‌زایی روزانه است که از آتش توپخانه و حملات هوایی آغاز شده و به استفاده از فسفر سوزان برای آتش زدن پوشش گیاهی و کشف ورودی‌های تونل می‌رسد. چند روز پیش، در پی عملیات رصد و پایش، درگیری مستقیمی در یکی از نقاط میان چند تن از مجاهدان حزب‌الله و یک نیروی متجاوز اسرائیلی از یگان نخبه ایگوز درگرفت. منابع مطلع اشاره می‌کنند که یکی از اهداف این عملیات، تلاش اسرائیل برای اجرای کمینی به منظور به اسارت گرفتن یکی از رزمندگان بود تا اطلاعات مستقیمی درباره تاسیسات و شرایط داخلی آن به دست آورد. به نظر می‌رسد اشغالگران اسرائیلی تاکنون شرطبندی بر محاصره و فرسایش را ترجیح می‌دهند، به این امید که تاسیسات خودبه‌خود زیر بار فشار سقوط کند. در نتیجه، تپه علی‌الطاهر امروز به نمادی برای یک معادله گسترده‌تر تبدیل شده است؛ از یکسو شرطبندی سیاسی و نظامی اسرائیل بر یکسره کردن پرونده پیش از کارزارهای انتخاباتی، در مقابل ایستادگی میدانی که مقاومت با آن به عنوان نبردی با ماهیت کربلایی برخورد می‌کند. این احتمال با توجه به مواضع ایران که امنیت لبنان را به امنیت ملی خود پیوند می‌دهد، بعدی منطقه‌ای نیز به خود می‌گیرد زیرا موضوع فوق مستقیما به امنیت ملی جمهوری اسلامی ارتباط پیدا می‌کند. از این رو، هر گونه ارزیابی اسرائیل مبنی بر اینکه یک عملیات نظامی گسترده در علی‌الطاهر می‌تواند در محدوده همین تپه محصور بماند، شرطبندی بسیار خطرناکی است؛ چرا که چنین عملیاتی می‌تواند سریعا مسیر تصعیدی جدیدی فراتر از مرزهای منطقه بگشاید و به رویارویی وسیع‌تری بینجامد که در آن تهران خود را در برابر گزینه مداخله برای حمایت از حزب‌الله ببیند.